

Република Србија
Врховни касациони суд
Прев 376/2015
24.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић, Браниславе Апостоловић, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Д.Ж. из Н., против тужених: 1) Н.Ј., непознатог пребивалишта и боравишта, кога заступа привремени заступник И.Ж.С., адвокат из Н. и 2) Е. АД Б., кога заступа пуномоћник М.П., адвокат из Н., ради утврђења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији друготуженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 4915/14 од 17.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија друготуженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 4915/14 од 17.09.2015. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија друготуженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 4915/14 од 17.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Нишу П 119/14 од 30.04.2014. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да није допуштено извршење по решењу о извршењу Привредног суда у Нишу Ив 4438/11 од 12.10.2012. године на стамбеној згради и помоћној згради у Н., изграђеним на к.п. бр. .. (сада к.п. бр. ...) КО Б.Б. У ставу другом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 14.213,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 4915/14 од 17.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба друготуженог и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Нишу.

Против правноснажне другостепене пресуде друготужени је благовремено изјавио ревизију, на основу члана 404. ЗПП. У ревизији се позвао и уз ревизију приложио пресуде Привредног апелационог суда, Апелационог суда у Нишу и

Вишег суда у Зајечару, у којима је заузет другачији правни став по питању стицања права својине на непокретности у односу на побијану пресуду.

Ценећи разлоге друготуженог за одлучивање о ревизији као посебној ревизији у смислу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), у вези са чланом 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из наведене законске одредбе.

Ово из разлога, што се у одлукама на које се друготужени позвао у ревизији разликује чињенично стање у односу на чињенично стање у конкретном случају, те не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), измењеног чланом 15. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), као и члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија друготуженог није дозвољена.

Одредбом члана 22. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, измењена је одредба члана 485. ЗПП, тако што је прописано да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради утврђења поднета је суду 12.12.2013. године, а у тужби је означена вредност предмета спора у висини од 10.000,00 динара.

С обзиром да је вредност предмета спора у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије у привредним споровима, то ревизија друготуженог у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Са изложеног а на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, С.Р.**